

ОКОПНЕ ЛІДЕРСТВО?

АБО ЧОГО ВАРТА ГРА КОМСОМОЛУ У ПОЛІТИЧНІ ІЛЮЗІЇ...

«ТЕСТ на життєздатність» — так приблизно можна охарактеризувати роль і місію минулих виборів до Рад народних депутатів у долі більшості політичних, громадських сил, в тому числі й для комсомолу. Щодо останнього, пригадуються різного роду прогнози стосовно перспектив, завтрашнього дня. Серед оцінок стрижнем усе ж проглядалось далекоглядне, серйозне застереження: подальша доля комсомолу у великій мірі залежатиме від його спроможності достойно вести й, головне, результативно завершити політичну боротьбу на виборах до Рад усіх рівнів.

Як не прикро, але після виборчий «капітал» Спілки виявився досить-таки дрібним й добряче розтраченим. Втім, судить самі. З дев'яти висунутих від комсомолу області кандидатів у народні депутати УРСР (що само по собі негусто) лише один от-

римав депутатський мандат. В обласну Раду балотувалось 72 представники від комсомолу, депутатами стали 8 чоловік (1 член ВЛКСМ! А віком до 30-ти років — 3 чоловіки). Разом з тим, міста Ужгород, Мукачево, а також Виноградівський, Іршавський, Свалявський, Хустський, В.-Березнянський, Ужгородський, Перечинський, Воловецький райони залишилися взагалі без представників від молоді в обласній Раді народних депутатів. Більш ніж скромне представництво молодих і в більшості міських та районних Рад. Ось такою, аж ніяк не оптимістичною, вималювалась загальна картина, на фоні якої всі голосні завірання й декларації програми дій обласної комсомолі (приймаюї всього-на-всього кілька місяців тому) типу: «...комсомол Закарпаття домагається широкого представництва комсомольців і молоді у Радах

усіх рівнів... захищаючи в Радах інтереси молоді, комсомольська організація добивається права припинення дії рішень виконавчої влади, що суперечать інтересам молоді, для чого використовує своє представництво в Радах... домагається прийняття обласної соціально-економічної програми «Молодь» та виступає ініціатором науково-обґрунтованої регіональної молодіжної політики...» і т. д. — сьогодні здаються глибоко наївними, абстрактними лозунгами, політичними ілюзіями. Бо хоча документ, в якому чітко визначена стратегія, напрями дій, позиції молодих, і є, та невідомо тільки, хто ж їх реалізуватиме, і хто на ділі «захистатиме», скажімо, мої та сотень тисяч моїх ровесників інтереси? Одиниці тих молодих депутатів, що, так чи інакше, опинилися у безпомічній меншості «парламенту»? Крім того, зважаючи й на «традиційний» дер-

жавний підхід до молодіжних проблем за сумнозвісним залишковим принципом, сумніваюся, що ситуація кардинально зміниться...

29 березня відбулося розширене засідання бюро обкому комсомолу, на якому розглядалось і питання про підсумки діяльності комсомолі області по підготовці і проведенню виборів. Різні думки, оцінки звучали на засіданні. Однак, як не прикро, і на цей раз не обійшлося без, очевидно, снімптоматичних спроб за будь-яку ціну й надалі утримувати хорошу міну при бездарній грі, використовуючи перекладання вини із себе на будь-кого: від командно-адміністративного монстра взагалі, й на виборчі комісії зокрема, які, мовляв, тільки те й робили, що «...вставляли палиці в колеса...», «...відфутболювали, як тільки могли...», «...маніпулювали...» і т. д. Прозвучало й слізне визнання «батьківської невірності» партійного апарату, котрий «...відвернувся від комсомольців у важку годину...» й навіть (подумати ж тільки!): «...сприйняв комсомол як організацію, альтернативну партії...».

До «значних помилок» (не зовсім зрозуміло тільки чи-їх) у організаторській діяльності спілчанських організа-

(Закінчення на 3 стор.).